

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

12 april 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

Vraag om uitleg van de heer Rob Verreycken tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de nakende erkenning en subsidiëring van islamitische geloofsgemeenschappen in Vlaanderen en de waarborgen tegen fundamentalisme en extremisme

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het niet uitkeren van tussentijdse dividenden door de distributienetbeheerders en de gevolgen hiervan voor de gemeenten

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden,
Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke
Hervorming en Decreetsevaluatie

Dinsdag 12 april 2005

Waarnemend voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.42 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Rob Verreycken tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de nakende erkenning en subsidiëring van islamitische geloofsgemeenschappen in Vlaanderen en de waarborgen tegen fundamentalisme en extremisme

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Verreycken tot de heer Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de nakende erkenning en subsidiëring van islamitische geloofsgemeenschappen in Vlaanderen en de waarborgen tegen fundamentalisme en extremisme.

De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de minister is van plan de islam in Vlaanderen te erkennen en te subsidiëren via de moskeeën. Mijnheer de minister, het gaat hier om 200 moskeeën, met een kostprijs van aanvankelijk – zo zei u – minimaal 6 miljoen euro voor dit jaar. Dat is een bijzonder onzalig idee. *(Opmerkingen van minister Marino Keulen)*

Mijnheer de minister, ik heb u daar een vraag over gesteld, en u hebt gezegd het bedrag op minstens 6 miljoen euro te ramen. U hebt dat cijfer toen niet tegengesproken.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Verreycken, ik ben niet tegendraads, maar dit heb ik niet gezegd. U zegt het. In het parlement kunnen we af en toe pikant doen, dat hoort erbij, maar we moeten wel ernstig blijven en een elementaire vorm van eerlijkheid in acht nemen. U hebt dat gezegd, en dat is ook uw goed recht, al klopt het niet. U mag het echter niet mij in de mond leggen. Maar ik wil het debat niet uit de weg gaan; desnoods halen we het verslag erbij.

De heer Rob Verreycken: Een elementair beginsel is dat de parlementsleden vragen kunnen stellen aan de minister, en daar ook antwoorden op krijgen. Vorige keer in de commissie heb ik u gevraagd hoeveel moskeeën u wilde erkennen en welk budget u daar tegenover zou stellen. Ik heb toen gezegd dat de Vereniging van de Vlaamse Provincies het bedrag van 6 miljoen euro had genoemd. Als parlements lid heb ik u toen als lid van de uitvoerende macht gevraagd welk beleid u zou voeren en wat dat zou kosten. U hebt daar niet op geantwoord.

Minister Marino Keulen: Ik heb niet gezegd dat het zoveel miljoen euro zou kosten.

De heer Rob Verreycken: U respecteert dus de elementaire basisregels van een parlementaire democratie niet, want u weigert op de vraag van een volksvertegenwoordiger te antwoorden hoeveel geld u zult uitgeven aan een bepaalde beleidsbeslissing. De VVP maakte een raming van 6 miljoen euro, en die wordt niet tegengesproken. Daaruit concludeer ik dat u dat getal bevestigt. Als u nu zegt dat dat niet waar is, dan nodig ik u opnieuw uit open kaart te spelen en aan het parlement te zeggen hoeveel geld u zult uitgeven voor

Verreycken

uw beleid om de moskeeën te erkennen. Zegt u nu dat het bedrag van de VVP fout is?

Minister Marino Keulen: Ik heb gezegd dat we beginnen met enkele moskeeën, en dat we de begroting er niet voor op zijn kop gaan zetten of er meer voor gaan uitgeven. We bewandelen de weg van de geleidelijkheid. Dat staat woordelijk in het verslag.

De heer Rob Verreycken: Dat is geen antwoord.

Minister Marino Keulen: Maar u moet niet zeggen dat ik iets anders heb gezegd.

De heer Rob Verreycken: Ik vraag om een bedrag. Ik vraag als parlements lid aan de minister hoeveel hij gaat uitgeven.

Minister Marino Keulen: Ik kan u dat maar zeggen als we de beslissing hebben genomen. Daar is een hele procedure voor, die ik u opnieuw wil uiteenzetten. Maar u kunt me geen bedragen in de mond leggen.

De heer Rob Verreycken: Mijnheer de minister, ik stel opnieuw vast dat u geen getal geeft, en dat u het getal van de Vereniging van de Vlaamse Provincies niet tegenspreekt. Daaruit concludeer ik dat 6 miljoen euro een realistische schatting is. U zegt dat we dat wel zullen zien in de loop van het beleid, maar zo werkt het niet. De regering moet een begroting indienen, en het parlement moet op basis van de begroting in staat zijn te weten hoeveel geld er zal worden uitgegeven.

Dat gebeurt nu niet, en ik meen te weten hoe dat komt. Wat wringt, is dat algemeen bekend wordt dat uitgerekend minister Keulen van de VLD aan de islam in Vlaanderen voor de eerste keer in de geschiedenis – voor het eerst sinds 1974 – een bedrag van 6 miljoen euro cadeau doet voor de uitbouw van 200 moskeeën.

Het heeft me verwonderd hoe massaal mijn e-mailactie wordt gesteund. Ik heb intussen honderden reacties ontvangen. Gesteld dat niet iedereen mij een kopie stuurt, mag ik aannemen dat u er nog veel meer hebt gekregen. De e-mails zijn bij mij vertrokken, dus de eerste golf van de eerste twee dagen kwam van mensen van mijn politieke

kleur. Nu krijg ik echter e-mails uit heel Vlaanderen, van VLD-leden, ondernemers en zaakvoerders van KMO's. Dat is niet meteen mijn electoraat. De respons is dus massaal. De Vlamingen accepteren het niet dat u 200 moskeeën wilt subsidiëren met hun belastinggeld.

Mijnheer de minister, ik wens u enkele specifieke vragen te stellen. U hebt te weinig waarborgen ingebouwd tegen fundamentalisme en extremisme in de moskeeën. U hebt gezegd dat u binnenkort met uitvoeringsbesluiten komt. Voorziet u daarin in harde waarborgen dat u een moskee die voor erkenning wordt voorgedragen, kunt weigeren indien daar opruiende of fundamentalistische activiteiten plaatsvinden? In welke juridische tekst staan die waarborgen? Ze staan niet in het decreet betreffende de erediens ten.

Er is op provinciaal niveau een omzendbrief verstuurd over de toepassing van dat erediensdecreet, waarin geen enkele waarborg is terug te vinden, noch enig criterium op basis waarvan een moskee geweigerd kan worden. Er is ook sprake van een samenwerkingsakkoord van 27 mei 2004 tussen de federale en de Vlaamse overheid. Ook daarin staat, voor zover mij bekend is, geen criterium dat u toelaat een aanvraag van een moskee af te wijzen.

Het enige wat ik terugvind, is dat de federale overheid een advies moet geven. Dat advies komt er na raadpleging van onder andere de staatsveiligheid. Persoonlijk heb ik daar weinig vertrouwen in. Toen de moslimexecutieve enkele jaren geleden zeven of acht mensen benoemde waarvan de staatsveiligheid had gezegd dat het fundamentalisten waren, wilde mevrouw Onkelinx haar allochtone electoraat niet voor het hoofd stoten, en benoemde ze die mensen zonder verpinken. Als die federale overheid een positief advies geeft, behoudt u als Vlaamse overheid dan uw bevoegdheid om de moskee al dan niet te erkennen? Waarop baseert u zich dan?

Als een moskee een aanvraagdossier indient, en voldoet aan de decretale voorschriften, waarin inhoudelijk niets bepaald is, en als in dat dossier technisch gezien de juiste stukken zitten, zoals het eigendomsbewijs, de boekhouding, stukken van de revisor, enzovoort, dan zie ik niet in hoe de Vlaamse overheid een inhoudelijke controle zou

Verreycken

kunnen doen op wat daar gezegd wordt en of er daarbij sprake is van fundamentalisme of extremisme. Hoe zou u dan nog een erkenning kunnen weigeren? Als die mensen van u een weigering krijgen, en als u in de beslissing zegt dat ze wel aan de wettelijke voorwaarden voldoen maar dat u als minister geen zin hebt om ze te erkennen, dan zullen die mensen zich onmiddellijk tot de Raad van Staten wenden met veel kans op succes.

Mijnheer de minister, mijn grote zorg is waar de harde criteria staan op basis waarvan de Vlaamse overheid de bevoegdheid heeft en behoudt om fundamentalistische moskeeën te weigeren. In een krantenartikel hebt u gezegd als voorwaarde de bereidheid tot inschakeling in de samenlevingsopbouw te zullen opnemen. Als zo'n vaag criterium niet in het decreet staat, denkt u dan dat het de toets bij de Raad van State zal kunnen doorstaan?

Telkens u in de media verklaart hun allerlei normen te zullen opleggen, hen te zullen verplichten niet extremistisch te zijn, Nederlands te spreken, enzovoort, wordt u onmiddellijk teruggefloten door uw coalitiepartner sp.a, die dat te vergaand vindt en meent dat het strijdig is met de godsdienstvrijheid. Ik leg u dus graag de vraag voor. Zijn er criteria vastgelegd in een tekst, en is die tekst al door de volledige Vlaamse Regering onderschreven? Of blijft het voorlopig beperkt tot verklaringen van u in de media?

Mijnheer de minister, voor het geval u me verwijt, zoals in dit debat vaak gebeurt, alle moslims over dezelfde kam te scheren en te overdrijven, wil ik u op het volgende voorbeeld wijzen. Bij de recente verkiezing van de moslimraad, die door bepaalde politiek correcte media is voorgesteld als een groot succes en een blijk van democratie, is de kandidaat die in Antwerpen de meeste stemmen heeft gehaald, een van de meest invloedrijke imams, dezelfde man die vorig jaar in een vraaggesprek zei een groot bewonderaar te zijn van het Talibanregime. Hij vindt dat die mensen zeer goed bezig waren, en het goed bedoelden, maar jammer genoeg van de Amerikanen geen eerlijke kans hebben gekregen.

We kunnen dus andermaal vaststellen dat wanneer de moslims hun vertegenwoordigers op een vrije en democratische manier mogen kiezen, ze fundamentalisten verkiezen die openlijk een ter-

reurregime steunen – eigenlijk een terroristisch regime – dat op bevel van de Verenigde Naties omver is geworpen. Op dit ogenblik zijn daar trouwens nog steeds ook Belgische soldaten aanwezig om te verhinderen dat de Taliban opnieuw aan de macht zouden komen. Zo'n man komt dan in de moslimraad en moet daar mee oordelen over de erkenningsdossiers van moskeeën.

Mijn overtuiging dat dit een onzalig plan is, is dus nog steeds terecht, en wordt opnieuw bevestigd door de verkiezing van die fundamentalist in de moslimraad. Ik maak me er nog steeds zorgen over dat u geen juridische middelen in handen hebt om de erkenning en subsidiëring van fundamentalistische moskeeën te weigeren.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik kom nog even terug op het feit dat me woorden in de mond worden gelegd, die anderen hebben uitgesproken. Mijnheer Verreycken, dat is niet correct. Het is leugenachtig. Ik heb duidelijk gezegd dat we met enkele zullen beginnen, dat het er dus geen 200 zullen zijn, en dat de kostprijs niet klopt, zoals duidelijk blijkt uit het verslag van 8 maart 2005, toen u die vraag hebt gesteld.

U zegt dat ik het niet concreet zeg, en daarmee de uitspraak van de VVP of van andere instanties bijtreed. Dat is niet eens een kwestie van interpretatie; het is gewoon kwaadwillig. Ik heb duidelijk gezegd dat we zouden beginnen met enkele moskeeën, en dat we de begroting niet op zijn kop zouden zetten. We gaan er geen begrotingswijzigingen voor doorvoeren. Toch zegt u dat ik dus de stelling van de VVP deel. Die redenering is ontluisterend, ook ten aanzien van uw collega's hier aanwezig.

Dat heeft trouwens niets te maken met de vrijheden van een parlamentslid. Zelfs in een gremium waarin freedom of speech heilig is, moet een minimum aan spelregels en fair play gerespecteerd worden. Zo niet wordt de essentie van dit huis, namelijk de democratische werking, ondergraven. Maar daaraan laat u zich niets gelegen.

Ik ga nu in op uw vragen. Er zijn ongetwijfeld problemen in verband met de islam. Ik heb dat nooit ontkend, en ben ze ook nooit uit de weg gegaan. Als er extremisten zijn, dan moeten we daartegen optreden. Dat gebeurt trouwens ook; daar zijn voorbeelden genoeg van. Ik denk dan

Keulen

aan Trabelsi en Maaroufi, mensen die vandaag in de cel zitten. We ontkennen het dus niet. De justitie en de politie nemen op dit vlak hun verantwoordelijkheden.

We mogen echter niet omwille van die problemen iedereen die tot deze geloofsgroep behoort, over dezelfde kam scheren. Dat is onheus en oneerlijk. Zulke ongenueanceerde veralgemeningen en stereotyperingen werken juist onverdraagzaamheid in de samenleving in de hand. Ze stigmatiseren en culpabiliseren bepaalde bevolkingsgroepen en mensen met een bepaalde geloofsovertuiging.

De aanpak die we nastreven is positief, maar niet naïef, want wie over de schreef gaat, moet daar maar de gevolgen van ondervinden. Wel willen we de correcte uitvoering van het decreet van mei 2004, dat in de vorige regeerperiode is goedgekeurd en betrekking heeft op alle geloofsgemeenschappen. Vandaag zijn er zes geloofsgemeenschappen erkend in België: de katholieke, de protestantse, de joodse, de anglicaanse, de orthodoxe en de islam. De vijf eerste zijn erkend en worden gefinancierd, terwijl de moslims erkend zijn sinds 1974 maar tot op heden geen geld ontvangen.

Met het genoemde decreet is geprobeerd een en ander te regelen. Daarbij zijn er ook voorwaarden bepaald, die niet alleen gelden voor de moslimgelovigen, maar voor alle zes de geloofsgemeenschappen op dezelfde wijze.

Het genoemde uitvoeringsbesluit wordt eind april voorgelegd aan de Vlaamse Regering. De criteria voor de erkenning van plaatselijke kerk- en geloofsgemeenschappen worden erin bepaald. Het is dus een belangrijk besluit. Tussen enerzijds de plaatselijke kerk- en geloofsgemeenschappen en anderzijds de burgerlijke overheden wordt een verhouding bepaald die de basis vormt voor overleg en voor betrokkenheid bij de lokale samenleving.

De bereidheid tot inschakeling in de samenlevingsopbouw zal worden opgenomen in de erkenningsvoorwaarden. Die erkenningsvoorwaarden zullen in de toekomst gelden voor elke erkende eredienst, zonder onderscheid. Wij zetten bijgevolg een belangrijke stap in de richting van de

plaatselijke kerk- en geloofsgemeenschappen, maar verwachten tegelijkertijd ook van hen een engagement inzake hun inschakeling in de lokale samenleving. Dat betekent bijvoorbeeld ook dat de democratische grondvesten van onze samenleving niet ondergraven mogen worden. Ze moeten veeleer versterkt worden.

Het proces bestaat uit drie stappen: erkenning, subsidiëring en controle. We geven dus geen blanco cheques, louter om ons populair te maken. We bepalen duidelijke criteria en voorwaarden.

De islam krijgt een gelijke behandeling als de andere erkende erediensten – niet milder maar ook niet harder. Na dertig jaar erkenning staan zij nog nergens. De normalisering moet van twee kanten komen. Wij beginnen aan het rechte trekken van hun achterstand ten aanzien van de andere erkende erediensten; zij beginnen aan een inpassing van de organisatie en de beleving van hun geloof in onze samenleving, zoals dat ook met de andere erkende erediensten is gebeurd.

Om die reden zeg ik dat de financiering van de islam niet alleen rechtvaardig is, maar ook verstandig. Het is de manier om vanuit de overheid een impuls te geven aan het ontstaan van een Vlaamse islam. Het doel van dit alles is juist een islam die net zoals de andere erkende erediensten ingebed is in de Vlaamse samenleving, en er volwaardig deel van uitmaakt.

Het spreekt vanzelf dat ik een grondig onderzoek zal instellen naar de lokale kerk- en geloofsgemeenschappen die om erkenning vragen, alvorens tot erkenning over te gaan. Dat geldt voor alle zes de geloofsgemeenschappen. Zo wordt er onder meer op federaal niveau onderzoek verricht naar die elementen die de veiligheid van de staat of de openbare orde zouden kunnen aanbelangen. Als zou blijken dat er zich problemen stellen met de activiteiten die de desbetreffende kerk- of geloofsgemeenschap organiseert, zal ik niet tot erkenning overgaan.

Zoals reeds gesteld, bereid ik daarnaast een besluit van de Vlaamse Regering voor waarin een aantal duidelijke criteria zullen worden bepaald ten aanzien van de lokale kerk- en geloofsgemeenschappen. Die criteria zullen dezelfde zijn voor alle plaatselijke kerk- en geloofsgemeenschappen

Keulen

die in de toekomst voor erkenning in aanmerking zullen komen.

De omzendbrief waarnaar u verwijst, geeft nadere toelichting bij de toepassing van het decreet van 7 mei 2004. Het decreet zelf regelt de materiële en financiële organisatie van de erkende erediensten, maar bepaalt tevens dat de Vlaamse Regering bij uitvoeringsbesluit de erkenningvoorwaarden vastlegt. Dat uitvoeringsbesluit is nog niet genomen, maar zal eind april aan de regering worden voorgelegd.

Wat betreft het samenwerkingsakkoord met de federale overheid van 27 mei van vorig jaar, wordt er in tegenstelling tot wat u stelt, wel degelijk verwezen naar de mogelijkheid om de erkenning van lokale kerk- en geloofsgemeenschappen in bepaalde gevallen op te schorten. Het derde lid van paragraaf 1 van artikel 3 van dit samenwerkingsakkoord, dat handelt over het advies dat de federale overheid zal uitbrengen over de vraag tot erkenning van een lokale kerk- en geloofsgemeenschap, bepaalt het volgende. Ik citeer: 'Indien het negatief advies van de federale overheid gegrond is op elementen die de veiligheid van de staat of de openbare orde aanbelangen, wordt de oprichtingsprocedure van de kerkgemeenschap opgeschort.'

In geval van een positief advies van de federale overheid is de Vlaamse overheid vanzelfsprekend niet verplicht om over te gaan tot erkenning. Het gaat immers om een niet-bindend advies. In geval van een negatief advies daarentegen, kan met toepassing van het samenwerkingsakkoord niet tot erkenning worden overgegaan, als dat advies gebaseerd is op elementen die de veiligheid van de staat of de openbare orde betreffen. Dit geldt niet alleen voor de islam maar voor alle zes geloofsgemeenschappen. Dit is het enige geval, bepaald in het samenwerkingsakkoord, waarin het advies van de federale overheid bindend is.

Zoals reeds aangegeven, zal ik de bereidheid van de lokale kerk- en geloofsgemeenschappen om zich in de lokale samenleving in te schakelen, opnemen in de erkenningcriteria. Op het eerste gezicht zie ik niet in waarom deze voorwaarde de toets van de rechtbanken en de Raad van State

niet zou kunnen doorstaan. Deze voorwaarde zal van toepassing zijn op elk van de nieuwe erkenningsaanvragen, ongeacht de erkende eredienst waarover het gaat. Als minister neem ik juist mijn verantwoordelijkheid op, door die criteria te bepalen die volgens mij moeten gelden voor elke erkende eredienst, zonder dat het principe van scheiding tussen religie en staat in het gedrang wordt gebracht. Dit besluit zal te gepasten tijde worden voorgelegd aan de Raad van State, die op zijn beurt, gezien het principe van de scheiding der machten, zijn advies hierover zal verstrekken.

Op dit moment leg ik de laatste hand aan het uitvoeringsbesluit dat de erkenningscriteria bepaalt. Na de noodzakelijke adviesaanvragen aan de Inspectie van Financiën, de minister van Begroting en dergelijke, kan het op de Vlaamse Regering geagendeerd worden.

Na de moslimraad komt de verkiezing van de moslimexecutieve. Het zal de executieve zijn die een voorstel doet van dossiers. Die dossiers moeten worden bekeken door de administratie om te toetsen of ze beantwoorden aan de criteria. Dan moet het advies van de federale overheid worden ingewonnen. Daar gebeurt een toetsing of de veiligheid van de staat en de openbare orde niet in het gedrang zijn. Nadat die procedure achter de rug is, zullen we kijken naar de financiële mogelijkheden. We zullen het voorzichtig aan doen. We starten met enkele dossiers. We zullen zeker geen begrotingswijzigingen doorvoeren en de begroting op zijn kop zetten in het kader van deze procedure.

Ik antwoord niet alleen in dezelfde geest maar ook bijna in dezelfde woorden zoals ik heb geantwoord op 8 maart 2005, toen ik dezelfde vraag heb gekregen. Ik zeg nu niets anders. Ik wil alleen maar duidelijk maken dat wanneer men citeert, men vaak eigen woorden in de mond van de minister legt, wat niet correct is.

De voorzitter: De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: Mijnheer de minister, u hebt herhaaldelijk verwezen naar de discussie van de kostprijs en de draagwijdte ervan. U hebt gesproken over een minimum aan fair play. Ik nodig u uit om eens hypothetisch de vergelij-

Verreycken

king te maken met een ander beleidsdomein. Stel u voor dat minister Vervotte in de commissie voor Welzijn zou zeggen dat ze de wachtlijsten in de zorgsector zou aanpassen. Op de vraag van een parlementslid hoe ze het zal doen, zou ze antwoorden: 'Heel voorzichtig en geleidelijk aan, ik ga er de begroting niet voor op zijn kop zetten en ik kleef er nog geen budget op.' Ik denk dat de minister van diverse leden de opmerking zou krijgen dat ze een beleid moet voeren, dat ze dan kan zeggen wat ze zal doen en hoeveel ze ervoor in de begroting zal voorzien, en dat ze anders maar wat aan het vertellen is en verhindert dat het parlement enige controle kan uitvoeren.

Ik verplaats dit gewoon naar de kwestie van de islam en de subsidiëring van moskeeën. Ik heb u herhaaldelijk gevraagd hoeveel u er zult erkennen en in welke budgetten u zult voorzien. Opnieuw zegt u er niets over, alleen dat u het geleidelijk aan zult doen, niets zult forceren en voorzichtig zult zijn. Mijnheer de minister, ik meen dat u ervoor terugschrikt om openlijk de kostprijs van de hele operatie bekend te maken omdat u vreest voor de reactie van de publieke opinie.

U zegt trouwens dat u de begroting niet op zijn kop wilt gooien. Dat is waar, want u schuift de kostprijs volledig door naar de provincies. U hebt vorige keer verklaard dat u het provinciefonds met een paar procenten zult verhogen. De Vereniging van de Vlaamse Provincies zegt dat dat interessant is, maar vraagt zich af of de verhoging voldoende is om de kostprijs te dekken. Dat is een vraag die nog steeds niet is beantwoord, want vermits u geen kostprijs naar voren schuift, kunnen we niet weten of die verhoging van het provinciefonds voldoende is.

Op langere termijn kan de vraag worden gesteld of de provincies niet zullen moeten overgaan tot het verhogen van hun provinciale belastingen, een evolutie die we ook in de sector van de rioleringen hebben gezien. Als u een bevoegdheid doorschuift naar gemeenten en provincies en u zet er geen algemene middelen tegenover, dan zullen ze dat moeten compenseren met nieuwe heffingen of belastingen. Is dat de bedoeling? Ik heb hier nog altijd geen antwoord op gekregen. Ik vind dit niet correct. Als een parlementslid vraagt wat het

beleid dat zal worden gevoerd, zal kosten, moet daar een duidelijk antwoord in cijfers op worden gegeven.

Afgezien daarvan moeten we vaststellen dat we al half april zijn en dat we inzake waarborgen tegen fundamentalistische en extremistische moskeeën nog nergens staan. Opnieuw zegt u dat u met de uitvoeringsbesluiten te gepaste tijde naar voren zult komen. Eind april gaat u naar de Vlaamse Regering, maar er is nog altijd geen tekst die wordt gedragen door de hele Vlaamse Regering. De sneeuwbal is wel aan het rollen, want u hebt overal al toezeggingen gedaan. U hebt toezeggingen gedaan aan de moskeeën dat ze zullen worden erkend en aan de moslimraad dat die een vinger in de pap zal hebben. U bevestigt dat de moslim-executieve de dossiers zal voordragen, maar de waarborgen en garanties vanuit de Vlaamse overheid dat fundamentalistische moskeeën geen geld krijgen, staan nog altijd niet op papier en zijn nog altijd niet gedragen door de volledige Vlaamse Regering. Al uw verklaringen daarover worden telkens de dag erna in zeer scherpe termen teruggefloten door mensen van sp.a.

Mijnheer de minister, dit is zeer gevaarlijk. De sneeuwbal rolt en het wordt steeds moeilijker om die waarborgen in te voeren. Het zou verstandig zijn om bepaalde zaken niet alleen te verwerken in uitvoeringsbesluiten maar ook duidelijk in het decreet op te nemen. U zegt bijvoorbeeld dat wanneer er van de federale overheid een negatief advies komt, dan de moskee niet zal worden erkend. Dat lijkt logisch en op basis van de teksten van het samenwerkingsakkoord en de rondzendbrief is dat duidelijk. Ook de moskeeën kunnen geacht worden dit begrepen te hebben.

U zegt ook dat wanneer de federale overheid een positief advies geeft, dat niet-bindend is en we onze bevoegdheid behouden om al dan niet te erkennen. Dat is een heel andere zaak. Dat lees ik nergens: niet in de rondzendbrief, niet in het samenwerkingsakkoord en niet in het decreet. Daarover zou zich voor de Raad van State een zeer gevaarlijk debat kunnen ontspannen op het moment dat u een moskee niet erkent. U zou er heel verstandig aan doen om dat ook expliciet in het decreet op de erediens op te nemen. Mocht sp.a hier niet in willen meegaan, kunt u op onze bereidwillige steun daarvoor rekenen.

Verreycken

Ten slotte is er het ruimere kader van de hele discussie. U zegt dat u positief wilt zijn en niet naïef. Ik vrees dat op dit beleid het tweede woord meer van toepassing is dan het eerste. U zegt dat we een Vlaamse islam zullen creëren. Wat zou dat dan moeten zijn als we vaststellen dat er in de hele islamitische wereld door alle islamieten wordt bevestigd dat hun religie niet is beperkt tot het grondgebied van een land maar wel degelijk universeel is? De waarheid van het heilig boek, de koran, is volgens hen zo diepgaand dat er geen enkele nuance of interpretatie mogelijk is. Hoe kunt u dan ooit komen tot een Vlaamse islam?

Ik stel me de vraag over de bepaling in het fameuze heilige boek, de koran, waar staat dat men de ongelovige in de nek moet houwen. Dat is volgens de moslim een citaat dat rechtstreeks van Allah komt, en dat alleen maar door Mohammed is neergeschreven. Zijn dat bepalingen waarvan u aanvaardt dat ze mee de grondslag vormen van zo'n Vlaamse islam? Of betekent dat dat u aan Vlamingen zult vragen om dat heilige boek eens onder de loep te nemen en de passages die oproepen tot terreur, moord en doodslag eruit te halen? Het is maar een vraag, maar er zijn er nog meerdere te stellen. Aanvaardt die Vlaamse islam dat we over de profeet Mohammed een historisch debat mogen voeren, dat we erop mogen wijzen dat het een folteraar was, een pedofiel, een massamoordenaar, een terrorist? Mogen we dat zeggen? Mogen we zeggen dat de profeet Mohammed twee joodse stammen heeft uitgeroeid? Mag dat gezegd worden bij de Vlaamse islam? Ik durf dat te betwijfelen.

Mijnheer de minister, ik denk dat dit een naïef beleid is, veeleer dan een positief beleid. Ik kom terug bij mijn uitgangspunt: de erkenning en subsidiëring van de islam en zijn moskeeën in Vlaanderen is een verkeerde beslissing, is de grootste stap voorwaarts voor de islam in 30 jaar. Het feit dat sedert 1974 de islam erkend is maar niet gesubsidieerd, was geen gebrek aan democratische ingesteldheid maar een blijk van gezond verstand. Ik zie geen enkele reden waarom we in het jaar 2005 dat juiste beleid sedert 1974, namelijk geen subsidiëring, per se zouden wijzigen.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Verreycken, mensen die u beluisteren, zullen wel hun conclusies trekken. U maakte opmerkingen omtrent extremisme en fundamentalisme, maar precies de bindende toetsing voor de veiligheid van de staat en op het vlak van de openbare orde, maakt net dat er al wordt gefilterd.

Uiteraard kan ik niet concreter zijn over de kostprij. Uit uw opmerking hierover blijkt dat er bij u van meet af aan geen intellectuele eerlijkheid bestaat want er is vandaag geen enkel erkenningsdossier binnen vermits de moslimexecutieve nog moet worden samengesteld, er moeten nog dossiers worden opgemaakt en ingediend, en de toetsing door ABA en het ministerie van Justitie moet nog gebeuren. U voert doelbewust een virtueel debat en klutst alles door elkaar.

Ik daag u uit om een voorbeeld te geven van een concrete toezegging die ik zou hebben gedaan: u zult er geen enkele kunnen geven. Wat betreft de provincies die zullen moeten betalen: ik voer een decreet uit. De gemeenten betalen vandaag voor de katholieken, de protestanten, de anglicanen en het joodse geloof. De provincies doen dat voor het orthodoxe geloof, en daar komt nu het moslimgeloof bij. Dat is de inhoud van het decreet van mei vorig jaar. Het betalen voor geloofsgemeenschappen gaat al een heel leven mee en hierover bestaat verder in de samenleving geen debat over. Dat zit in wetten vervat en is bij de lokale besturen al lang ingeburgerd.

Ik daag u uit een concreet voorbeeld te geven van de sp.a die me terugfluit. Tot nog toe is dit beleid gedragen door de regering en zit het vervat in de beleidsnota's die de goedkeuring hebben gekregen. U verwijst ook naar de koran. Alle heilige boeken, of het nu gaat over de bijbel, de talmoed of de koran, moeten worden gesitueerd in hun tijd. U selecteert één verhaal en één boek, maar al die boeken zijn uitingen van een bepaalde tijdsperiode van 2.000 of 1.500 jaar geleden, met een heel andere constellatie. De toon van wellust bijna waarop u hierover spreekt en er een karikatuur probeert van te maken op een selectieve manier – want dat kan men van alle geschriften uit die periode – geeft aan dat een begin van intellectuele eerlijkheid om hier een debat over te kunnen voeren, bij u absoluut ontbreekt.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

voorzitter

De heer Johan Sauwens: Mevrouw de voorzitter, mij is duidelijk dat een moskee met een imam zoals de heer Verreycken, niet zou kunnen worden erkend.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het niet uitkeren van tussentijdse dividenden door de distributienetbeheerders en de gevolgen hiervan voor de gemeenten

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Matthijs tot de heer Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het niet uitkeren van tussentijdse dividenden door de distributienetbeheerders en de gevolgen hiervan voor de gemeenten.

De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, sedert het moment van indienen van mijn vraag is een uitspraak van de Raad van State gekomen en daarom heb ik mijn vraag wat aangepast.

Mijnheer de minister, u hebt als toezichhoudend minister over de Vlaamse gemengde opdracht-houdende verenigingen voor het distributienet-beheer van elektriciteit en gas de beslissingen van de verschillende algemene vergaderingen van het voorjaar 2004 met betrekking tot de goedkeuring van de jaarrekeningen 2003 alsmede de kwijtingen aan bestuurders en commissarissen vernietigd. De reden van de vernietiging is een meningsverschil tussen uw administratie en de CREG inzake afschrijvingsbasis en -percentage. De opdracht-houdende verenigingen hebben inzake afschrijving de richtlijnen van de centrale regulator gevolgd en die zouden niet corresponderen met die van uw administratie. Hierop dienden de distributienet-beheerders een schorsings- en annulatieverzoek

in tegen het ministerieel vernietigingsbesluit bij de Raad van State. Ze schortten ook de uitkering van de voorschotdividenden van 2004 op, want daarvoor wensen de opdrachthoudende verenigingen een goedgekeurde jaarrekening van het boekjaar 2003.

Mijnheer de minister, u hebt op 12 november 2004 aan de intercommunales laten weten dat ze die dividenden of voorschotten zonder problemen konden uitkeren aan hun vennoten, maar de raden van bestuur van de intercommunales hebben vastgesteld dat bij gebrek aan de goedgekeurde jaarrekening 2003, er vennootschapsrechtelijk geen tussentijdse uitkering mogelijk is. De gemeenten zijn hiervan de dupe. Inmiddels raakte bekend dat de Raad van State u in kort geding in het gelijk heeft gesteld in het conflict met de intercommunales over de afschrijvingen van het gas- en elektriciteitsnetwerk. De intercommunales volgen de richtlijnen van de federale regulator, die vraagt om elk jaar 2 percent van de waarde van het netwerk af te schrijven, terwijl de Vlaamse Regering vraagt om 3 percent af te schrijven, zoals opgelegd bij KB. U acht de richtlijnen van de CREG niet bindend. In het arrest van 11 maart heeft de Raad van State u daarin gelijk gegeven.

Dit betekent dat de intercommunales snel kunnen overgaan tot de uitbetaling van de dividenden aan de gemeenten. Mijnheer de minister, zal dit ook gebeuren? Hebt u al stappen ondernomen sinds die uitspraak van de Raad van State?

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de minister, ik heb u net voor het paasreces een vraag gesteld over de Elia-heffing. Toen bleek dat de federale regering het KB daarover goedgekeurde. Hebt u zicht op de stand van zaken?

Minister Marino Keulen: Het is teruggekomen van de Raad van State. Er moest een kleine aanpassing gebeuren. Die fase is voorbij. Nu moet het snel kunnen gaan.

De heer Jan Verfaillie: Dat komt dus in orde in de eerstvolgende weken?

Minister Marino Keulen: Zo is dat.

Keulen

Mijnheer Matthijs, u hebt uw vraag om uitleg goed verwoord. Het is een surrealistisch debat. U had het over een meningsverschil tussen mij en de intercommunales. Maar er is geen meningsverschil. Bij een meningsverschil praten we over interpretatie, en over opportuniteitstoetsingen. Dat doe ik niet, want ik heb dat recht niet. Ik ben zelf een gemeentenaar in hart en ziel. Wat de gemeenten doen, is mij goed, maar het moet wel passen binnen de wet. Ik doe dus geen opportuniteitstoetsingen, maar wel wettigheidstoezicht. In het federaal KB staat 3 percent, en afschrijven op de geherwaardeerde waarde. Ik moet me daaraan houden. Wat ik daar zelf van vind, doet er niet toe. Ik moet ervoor zorgen dat de regels op het terrein worden toegepast. Ik heb geen andere keuze.

Als er 3,1 percent wordt toegepast, dan moet ik optreden, omdat er nu eenmaal 3 percent staat. De CREG zegt 2 percent en afschrijven op de historische waarde. De CREG heeft daar ook niets over te zeggen. De CREG bepaalt de tarieven, de rest ligt vast in het KB en de boekhoudwetgeving. Dat zijn objectieve toetsstenen. Mijn eigen mening is van geen tel.

De gemengde intercommunales liggen dwars, maar van de zuivere intercommunales horen we niets. Ze hebben die 3 percent en het afschrijven op de geherwaardeerde waarde gewoon toegepast, en dat loopt goed. De gemengde intercommunales zijn naar de Raad van State gestapt omdat ze me niet begrepen. De Raad van State heeft me gelijk gegeven en gezegd dat ik niet anders kan doen dan wat ik heb beslist. Over de wettelijkheid van mijn handelen bestaat geen enkele betwisting. De interimdividenden hadden al lang kunnen worden uitgekeerd. Ik heb geantwoord op parlementaire vragen dat dit kon, ondanks de betwisting.

Het volstond dat de revisor van de intercommunale attesteerde dat er voldoende financiële ruimte was om het interimdividend uit te keren. Als er geen financiële problemen zijn, kan dat. Er is geen enkele intercommunale waar zo'n probleem zou kunnen zijn. Toch doen die revisoren dat niet. Ik begrijp het niet. Ik begrijp ook niet waarom gemeenten dat zomaar over hun kant laten gaan. Zonder het pleit dat ondertussen werd beslecht door de Raad van State, hadden die revisoren attesten kunnen afleveren om een interimdividend

uit te keren aan de gemeentelijke aandeelhouders. Dan hadden die gemeenten daarmee hun kas al kunnen aanvullen. Ik heb dat 2 keer per brief aan de intercommunales laten weten, op 12 november 2004 en op 28 januari 2005.

Deze week heb ik een onderhoud met federaal minister Verwilghen om de Commissie voor Boekhoudkundige Normen te vragen die regels in een advies gieten, waar de CREG zich dan naar moet richten. Als de Commissie voor Boekhoudkundige Normen dat liever anders ziet, dan moet het KB worden aangepast. Het is heel gek dat ik me permanent moet legitimeren omdat ik de wet toepas. Als ik had geïnterpreteerd, kon ik het nog begrijpen. Nu moet ik spitsroeden lopen omdat ik de wet toepas. Dat is onwaarschijnlijk.

Ik hoop de impasse te doorbreken via deze weg. In mei en juni zijn er algemene vergaderingen van de gemengde intercommunales. Waarschijnlijk wordt het interimdividend vervat in het algemeen dividend, waardoor de gemeenten hun centen met wat vertraging binnenkrijgen. Ik nodig de vertegenwoordigers van de gemeenten in de intercommunales uit om hun verantwoordelijkheid te nemen.

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: De uitspraak van de Raad van State is inderdaad duidelijk: de vordering tot schorsing wordt verworpen. Ik heb ook nooit de houding van de intercommunales begrepen. De Raad van State heeft nu duidelijkheid geschapen. De gemeenten kunnen uitkijken naar het dividend van 2004.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.28 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

